

Arrest

nr. 260 666 van 14 september 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 12 september 2021 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot binnenkomstweigering en tot afgifte van een bevel tot terugdrijving van 7 september 2021 (bijlage 11).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaat C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker komt 7 september 2021, in het bezit van een Kameroens paspoort en een Belgische verblijfskaart, aan op de nationale luchthaven te Zaventem.

1.2. Op 7 september 2021 wordt een beslissing tot binnenkomstweigering en tot afgifte van een bevel met teruggedrijving (bijlage 11) genomen. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

*“Op 7/09/2021 om 18:48, aan de grensdoorlaatpost DAC LPA BRU-NAT GC/VVR, Luchthaven ZAVENTEM, werd door ondergetekende **[N.D.M.]***

de heer/mevrouw:

achternaam x voornaam x

*geboren op X te (...) geslacht (m/v) **man***

*die de volgende nationaliteit heeft **KAMEROEN** wonende te houder van het document paspoort*

(...)

afkomstig uit Istanbul International met 1934 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en):

(...)

***X (C)** Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)*

Reden van de beslissing: Betrokkene is niet de afgebeelde persoon op de verblijfskaart van België.

(...)”.

2. Over de vrijheidsberoving

Wat de beslissing tot vrijheidsberoving betreft, blijkt uit artikel 71, eerste lid van de Vreemdelingenwet dat deze enkel vatbaar is voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad is dan ook zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het beroep in de mate dat het is gericht tegen deze beslissing.

3. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of

terugrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Verzoeker bevindt zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering wettelijk vermoed.

Het uiterst dringende karakter van de vordering staat *in casu* vast en wordt door de verwerende partij niet betwist.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.3.1. Onder “middel” wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

3.3.2. In een enig middel voert verzoeker onder meer de schending aan van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de (materiële) motiveringsplicht. Hij zet hierbij, onder meer, uiteen:

“Dat verzoeker van oordeel is dat de hem betekende beslissing tot terugrijving (met beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats) in strijd is met de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en de rechten van verdediging.

Dat immers echter verzoeker door verweerder onmiddellijk de beslissing tot terugrijving (met beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats) werd betekend zonder dat hij voorafgaandelijk het recht heeft gehad om zich te verdedigen en zonder dat er een verificatie is geweest van de vingerafdrukken, gezichtsherkenning, ...

Dat verzoeker enkel alleen op basis van het feit dat hij niet over een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf zou beschikken, met name zou verzoeker niet de afgebeelde persoon op de verblijfskaart van België zijn, zal worden teruggedreven.

Dat er geen sprake is van een objectieve vaststelling/controle van verzoeker (zoals een controle vingerafdrukken, gezichtserkenning, ...).

Dat de beslissing derhalve niet afdoende gemotiveerd is en de zorgvuldigheidsplicht schendt.

Dat geenszins voorafgaandelijk een grondig onderzoek heeft plaatsgevonden.

Dat immers op basis van vingerafdrukken (of gezichtserkenning) van verzoeker (verzoeker heeft immers reeds in 2016 in België asiel aangevraagd) kon vastgesteld worden dat de verblijfskaart (met nummer B 3896720 36) wel degelijk toebehoort aan verzoeker.

Dat dit voorafgaand grondig en/of objectief onderzoek echter niet heeft plaatsgevonden en derhalve geenszins met voldoende zekerheid door verweerder kon gesteld worden dat verzoeker niet over een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf in België zou beschikken.

Dat de (wettelijke) redenen waarom verzoeker wordt teruggedreven niet voldoende gemotiveerd is.

Dat evenmin verzoeker onmiddellijk de beslissing tot terugrijving (met beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats) kan worden betekend zonder dat wordt gemotiveerd waarom geen rekening dient te worden gehouden met verzoekers geldige Belgische verblijfskaart (F-kaart), waarover hij beschikt, en waarom geen rekening dient te worden gehouden met zijn in België verblijvende Belgische levenspartner en Belgisch minderjarig kind en stiefkind (cf. infra).”

3.3.3. De verwerende partij repliceert in haar nota met opmerkingen als volgt:

“In antwoord op de verzoekende partij haar concrete kritiek, dewelke de inhoud van de bestreden beslissing betreft, laat verweerder gelden dat de beschouwingen van de verzoekende partij niet kunnen worden aangenomen.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt immers dat de verzoekende partij op 07.09.2021 werd weerhouden door de met grenscontrole belaste autoriteiten, met name omdat gebruik werd gemaakt van een vervalste Belgische verblijfskaart.

Verweerder verwijst in dit kader naar het “verslag valse documenten”, alsook het e-mailbericht van 07.09.2021 van dhr. N.D.M. van het Team Valse en Vervalste Reisdocumenten van de Federale Politie, waarin uitdrukkelijk het volgende is vermeld:

“Heden treffen we een persoon aan welke gebruik maakt van een Belgische verblijfskaart en een paspoort van Kameroen op naam van N.

Bij controle stellen we vast dat de afgebeelde persoon op de verblijfskaart niet dezelfde is als de aangetroffen persoon”

Gelet op voormelde vaststelling van de met grenscontrole belaste autoriteiten heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie geheel terecht in toepassing van artikel 3, eerste lid, 1° en 2° van de Vreemdelingenwet besloten tot de terugdrijving van de verzoekende partij.

Artikel 3, eerste lid, 1° en 2° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

(...)

Door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie wordt in de motieven van de bestreden beslissing ook zeer duidelijk gewezen op de vaststelling dat de verzoekende partij niet de persoon is die afgebeeld staat op de foto op de voorgelegde Belgische verblijfskaart, zodat kennelijk sprake is van een vervalst document.

De verzoekende partij kan niet dienstig voorhouden dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op basis van voormelde vaststelling niet in alle redelijkheid vermocht te besluiten tot de terugdrijving.

In de mate dat de verzoekende partij voorhoudt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie nog bijkomende onderzoek had moeten voeren (vingerafdrukken, gezinsherkenning, ...), repliceert verweerder dat uit artikel 3 van de Vreemdelingenwet zeer duidelijk blijkt dat de toegang tot het Belgische grondgebied aan een vreemdeling kan worden geweigerd om de enkele reden dat de vreemdeling in de luchthaventransitzone wordt aangetroffen zonder in het bezit te zijn van de krachtens artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten en aldus het Rijk poogt binnen te komen zonder in het bezit te zijn van deze vereiste documenten.

De vaststelling van de Federale Politie, Team Valse en Vervalste Reisdocumenten, kon in dit kader bijgevolg wel degelijk volstaan om te besluiten tot de weigering van toegang tot het grondgebied én de terugdrijving, nu uitdrukkelijk is vastgesteld dat er sprake is van een vervalste verblijfskaart.

Ten onrechte laat de verzoekende partij in haar inleidend verzoekschrift uitschijnen dat geen objectieve vaststelling zou zijn gebeurd, nu de gespecialiseerde dienst van de Federale Politie wel degelijk de nodige vaststellingen heeft gedaan.

Het is allerminst kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie om op basis van de bevindingen van de gespecialiseerde dienst van de Federale Politie te besluiten dat de verzoekende partij het Rijk trachtte binnen te komen met een valse of vervalste Belgische verblijfskaart.

Zelfs indien de verzoekende partij eerder in het bezit werd gesteld van een F-kaart, dan nog doet zulks geen afbreuk aan het feit dat op 07.09.2021 werd vastgesteld dat de voorgelegde verblijfskaart -op basis waarvan de verzoekende partij het Belgische grondgebied trachtte binnen te komen- kennelijk een vervalst document betreft, nu de verzoekende partij niet de persoon blijkt te zijn die op de foto op de verblijfskaart staat afgebeeld.

Zoals hoger reeds werd opgemerkt volstaat de vaststelling dat de verzoekende partij op basis van een vervalste verblijfskaart het grondgebied trachtte binnen te komen, dit opdat in toepassing van artikel 3 van de Vreemdelingenwet wordt besloten tot de terugdrijving (bijlage 11).

De reden waarom de verzoekende partij wordt teruggedreven wordt in de bestreden beslissing bijgevolg wel degelijk afdoende gemotiveerd.”

3.3.4. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker, die weliswaar beweert dat de motivering niet afdoende is, maakt niet

duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De Raad stelt vast dat verzoeker, waar hij aanvoert dat er geen grondig onderzoek heeft plaatsgevonden, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorg-vuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. De zorgvuldigheidsplicht houdt ook in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

3.3.5. De bestreden beslissing steunt in wezen op artikel 3, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan de binnenkomst kan worden geweigerd aan de vreemdeling die poogt het Rijk binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste binnenkomstdocumenten.

Daarbij wordt volgende reden aangekruist:

“x (c) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing: Betrokkene is niet de afgebeelde persoon op de verblijfskaart van België.”

In tegenstelling tot wat verwerende partij in haar nota met opmerkingen aanvoert, kan nergens in de bestreden beslissing worden gelezen dat verzoeker de binnenkomst wordt geweigerd *“op basis van een vervalste Belgische verblijfskaart”*.

In het verslag van de grenspolitie wordt evenmin gewag gemaakt van een valse of vervalste verblijfskaart. Onder de hoofding *“vastgestelde onregelmatigheden”* kan wel worden gelezen: *“We stellen vast dat de fysionomie van de aangetroffen persoon niet dezelfde is als de fysionomie van de afgebeelde persoon op de Belgische documenten.”* In een mail van 7 september 2021 van de grenspolitie wordt vermeld: *“Bij controle stellen we vast dat de afgebeelde persoon op de verblijfskaart niet dezelfde is als de aangetroffen persoon.”*

Hieruit blijkt duidelijk dat een vervalste Belgische verblijfskaart niet in het geding is, maar wel dat de persoon die België wilde binnenkomen met deze Belgische verblijfskaart niet dezelfde persoon zou zijn als de afgebeelde persoon op de Belgische verblijfskaart, en dit omdat de *“fysionomie”* niet dezelfde is.

3.3.6. De Raad stelt vast dat er zich in het administratief dossier geen foto bevindt van de persoon die op 7 september 2021 door de grenspolitie werd gecontroleerd. Aan het verzoek van de Raad om verzoeker persoonlijk te laten verschijnen op de zitting van 14 september 2021 kon geen gevolg worden gegeven daar verzoeker in quarantaine werd geplaatst.

De vaststellingen die de grenspolitie aldus *de visu* heeft gemaakt en die door verzoeker worden betwist, kunnen niet worden geverifieerd.

3.3.7. Nu de Raad niet kan vaststellen wie zich op 7 september 2021 met voormeld Kameroens paspoort en Belgische verblijfskaart aanbod bij de grenscontrole, kan de Raad evenmin bevestigen dat op goede gronden werd besloten dat de *“fysionomie”* van de aangetroffen persoon niet dezelfde is als de *“fysionomie”* van de persoon afgebeeld op de Belgische verblijfskaart.

Verder bemerkt de Raad dat waar het verslag van de grenspolitie kopieën bevat van de verschillende documenten die verzoeker bij zich had, zoals zijn Kameroens paspoort en zijn Belgische verblijfskaart, dit allemaal stukken betreffen die reeds in het administratief dossier figureren. Zo is het Kameroens paspoort met foto dat verzoeker toonde aan de grenspolitie op 7 september 2021, hetzelfde paspoort dat hij ook heeft voorgelegd in het kader van zijn verblijfsaanvraag op grond van gezinshereniging met een Belgisch kind. Deze verblijfsaanvraag werd op 11 april 2019 ingediend.

De foto die figureert op de Belgische verblijfskaart, is verder dezelfde foto die de stad Antwerpen heeft gebruikt op het inlichtingenbulletin van verzoeker in het kader van zijn verblijfsprocedure. Een verblijfskaart (F-kaart) werd op 11 oktober 2019 afgegeven.

Uit het administratief dossier kan niet blijken dat omtrent deze foto's en documenten ooit problemen of twijfels over verzoeker zijn gerezen.

Tenslotte blijken uit het administratief dossier geen andere objectieve en tastbare vaststellingen dan wel elementen die afdoende bevestigen dat de aan de grens aangetroffen persoon inderdaad niet de afgebeelde persoon op de Belgische verblijfskaart is.

Nochtans bevat het administratief dossier daartoe mogelijkheden, aangezien verzoeker in januari 2016 een beschermingsverzoek indiende en in het kader daarvan zijn vingerafdrukken werden opgenomen in Printrak. Uit het verslag van de grenspolitie blijkt dat één van de bestuurlijke verrichtingen die op 7 september 2021 plaatsvond, de afname was van verzoekers vingerafdrukken in het kader van Printrak. Er blijkt evenwel niet dat de verschillende vingerafdrukken met elkaar werden vergeleken.

3.3.8. Gelet op wat voorafgaat, kan in deze stand van zaken op het eerste gezicht niet worden aangenomen dat op zorgvuldige en kennelijke redelijke wijze werd vastgesteld dat verzoeker niet de afgebeelde persoon op de Belgische verblijfskaart is. Bijgevolg kan evenmin blijken dat verzoeker op zorgvuldige en kennelijke redelijke wijze de binnenkomst wordt geweigerd omdat hij niet in het bezit zou zijn van een geldige machtiging tot verblijf.

De verweernota kan hierover niet anders doen denken daar deze herhaaldelijk steunt op de verkeerde stelling dat verzoeker een vervalste verblijfskaart heeft voorgelegd.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht kan bijgevolg prima facie worden aangenomen.

Het enig middel is in de besproken mate ernstig. Aan de tweede cumulatieve voorwaarde om over te gaan tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden akte is bijgevolg voldaan.

3.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

3.4.1. Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Gelet op de specifieke feitelijke en juridische omstandigheden eigen aan de zaak en aangezien het middel ernstig werd bevonden, kan hieruit een evident nadeel worden gepuurd. Ieder redelijk denkend mens ziet onmiddellijk in dat verzoeker door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan. In zoverre mocht blijken dat verzoeker wel degelijk de persoon is die wordt afgebeeld op de Belgische verblijfskaart, kan hij immers gevolgd worden waar hij stelt dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een scheiding voor onbepaalde duur met zijn Belgische levenspartner, kind en stiefkind in België tot gevolg heeft. Het verweer van de verwerende partij in de nota doet hieraan geen afbreuk. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is in casu aangetoond.

Zodoende is tevens voldaan aan de derde cumulatieve voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

3.5. Er is voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden, zodat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingewilligd wordt.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 september 2021 tot binnenkomstweigering en tot afgifte van een bevel met terugdrijving (bijlage 11), wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. VAN CAENEGEM,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAENEGEM

M. MAES